Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 2017**

Muutoksenhaku — Kilpailu — SEUT 101 ja 102 artikla — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 30 artikla — Komission päätös, jolla todetaan lainvastainen kartelli Euroopan vetyperoksidi- ja perboraattimarkkinoilla — Kyseisen päätöksen laajennetun ei-luottamuksellisen toisinnon julkaiseminen — Tiettyjen tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuudet — Päätös 2011/695/EU — 8 artikla — Luottamuksellisuus — Salassapitovelvollisuus — SEUT 339 artikla — Käsite ”liikesalaisuudet tai muut luottamukselliset tiedot” — Sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevasta hakemuksesta peräisin olevat tiedot — Luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Luottamuksensuoja

Asiassa C-162/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 8.4.2015,

Evonik Degussa GmbH, kotipaikka Essen (Saksa), edustajinaan C. Steinle, C. von Köckritz ja A. Richter, Rechtsanwälte,

valittajana,

ja jossa toisena asianosaisena on

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Meessen, M. Kellerbauer ja F. van Schaik,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti A. Tizzano, jaostojen puheenjohtajat M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz ja E. Regan (esittelevä tuomari) sekä tuomarit E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin ja F. Biltgen,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies I. Illéssy,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.4.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.7.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

1 Evonik Degussa GmbH vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 28.1.2015 antaman tuomion Evonik Degussa v. komissio (T-341/12, EU:T:2015:51; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla hylättiin sen nostama kanne, jolla vaadittiin kumoamaan valittajan kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 tehdyn Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan nojalla esittämän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkäämisestä 24.5.2012 annettu komission päätös C(2012) 3534 final (asia COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti) (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 1/2003

2 [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 28 artiklan otsikko on ”Salassapitovelvollisuus”, ja siinä säädetään seuraavaa:

”1. Rajoittamatta 12 ja 15 artiklan soveltamista 17–22 artiklaa sovellettaessa saatuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on koottu.

2. Rajoittamatta 11, 12, 14, 15 ja 27 artiklan tietojen vaihtoa ja käyttöä koskevien säännösten soveltamista, komissio ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaiset sekä niiden virkamiehet, toimihenkilöt ja muut kyseisten viranomaisten valvonnassa työskentelevät henkilöt sekä jäsenvaltioiden muiden viranomaisten virkamiehet ja toimihenkilöt eivät saa ilmaista tietoja, jotka ne ovat saaneet tai joita ne ovat vaihtaneet tätä asetusta sovellettaessa ja jotka luonteensa perusteella ovat salassa pidettäviä. Tätä velvoitetta sovelletaan myös kaikkiin jäsenvaltioiden edustajiin ja asiantuntijoihin, jotka osallistuvat neuvoa-antavan komitean kokouksiin 14 artiklan mukaisesti.”

3 Mainitun asetuksen 30 artiklassa, jonka otsikko on ”Päätösten julkistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Komission on julkaistava päätökset, jotka se tekee 7–10 sekä 23 ja 24 artiklan nojalla.

2. Julkaistaessa mainitaan osapuolten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö mukaan lukien määrätyt seuraamukset. Siinä on otettava huomioon yritysten oikeutetut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta.”

Päätös 2011/695

4 Päätöksen 2011/695 johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan olisi toimittava riippumattomana sovittelijana, joka pyrkii ratkaisemaan asianomaisten osapuolten –– menettelyllisten oikeuksien tosiasialliseen toteutumiseen vaikuttavia ongelmia, jos tällaisia ongelmia ei pystytty ratkaisemaan aiemmassa yhteydenpidossa kilpailuasioita koskevasta menettelystä vastaavien komission yksiköiden kanssa, joiden on kunnioitettava menettelyllisiä oikeuksia.”

5 Kyseisen päätöksen johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa mainitaan, että ”kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuudet kilpailuasioita koskevissa menettelyissä olisi määritettävä siten, että turvataan menettelyllisten oikeuksien tosiasiallinen toteutuminen [SEUT] 101 ja [SEUT] 102 artiklan – – mukaisten komission menettelyjen aikana, erityisesti oikeus tulla kuulluksi”.

6 Päätöksen 2011/695 1 artiklan 1 kohdan mukaan kilpailuasioita koskevia menettelyjä varten nimitettävän kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuudet ja tehtävät vahvistetaan kyseisessä päätöksessä.

7 Mainitun päätöksen 1 artiklan 2 kohdassa määritellään kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtäväksi turvata ”menettelyllisten oikeuksien tosiasiallinen toteutuminen [SEUT] 101 ja [SEUT] 102 artiklan täytäntöönpanoon – – liittyvissä komission kilpailuasioita koskevissa menettelyissä – –”.

8 Saman päätöksen 4 lukuun, jonka otsikko on ”Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon, luottamuksellisuus ja liikesalaisuudet”, kuuluvassa 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos komissio aikoo julkistaa tietoja, jotka saattavat sisältää liikesalaisuuksia tai muita jonkin yrityksen tai henkilön luottamuksellisia tietoja, kilpailun pääosasto ilmoittaa kyseiselle yritykselle tai henkilölle kirjallisesti tästä aikomuksesta ja sen syistä. Se asettaa määräajan, jonka kuluessa kyseinen yritys tai henkilö voi esittää kirjallisia huomautuksia.

2. Jos kyseinen yritys tai henkilö vastustaa tietojen julkistamista, se voi saattaa asian kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tutkittavaksi. Jos kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoo, että tieto voidaan julkistaa, koska siinä ei [ole] kyse liikesalaisuudesta tai muista luottamuksellisista tiedoista tai koska ylivoimainen etu edellyttää tiedon julkistamista, tämä todetaan perustellussa päätöksessä, joka annetaan tiedoksi kyseiselle yritykselle tai henkilölle. Päätöksessä ilmoitetaan päivä, jonka jälkeen tieto julkistetaan. Tämä päivä voi olla aikaisintaan viikon kuluttua tiedoksiantopäivästä.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, kun tietoja julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

– –”

Asetus (EY) N:o 1049/2001

9 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) 4 artiklan 2, 3 ja 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Toimielimet kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi:

— tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet, suojaa;

— tuomioistuinkäsittelyn ja oikeudellisen neuvonnan suojaa,

— tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa;

jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

3. Asiakirjaa, jonka toimielin on laatinut sisäiseen käyttöön tai jonka se on vastaanottanut ja joka liittyy asiaan, josta toimielin ei ole tehnyt päätöstä, ei anneta tutustuttavaksi, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

Tutustuttavaksi ei anneta asiakirjaa, joka sisältää sisäiseen käyttöön tarkoitettuja mielipiteitä osana asianomaisen toimielimen neuvotteluja ja alustavia keskusteluja päätöksen tekemisen jälkeenkään, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

– –

7. Edellä 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan ainoastaan niin kauan kuin suojelu on asiakirjan sisällön kannalta perusteltua. Poikkeuksia voidaan soveltaa enintään 30 vuoden ajan. Kun kyseessä ovat yksityisyyden suojaa tai kaupallisia etuja koskevien poikkeusten piiriin kuuluvat asiakirjat ja arkaluonteiset asiakirjat, poikkeuksia voidaan tarvittaessa soveltaa tämän jälkeenkin.”

Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa vuonna 2002 annettu komission tiedonanto

10 Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annetun komission tiedonannon (EYVL 2002, C 45, s. 3; jäljempänä vuoden 2002 yhteistyötiedonanto) 4 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Komission mielestä oli [unionin] etujen mukaista kohdella suopeasti yrityksiä, jotka tekevät komission kanssa yhteistyötä. Kuluttajien ja kansalaisten etu on salaisten kartellien paljastamisessa ja niistä rankaisemisessa tärkeämpää kuin niiden yritysten sakottaminen, jotka tekevät komissiolle mahdolliseksi tällaisten menettelytapojen paljastamisen ja kieltämisen.”

11 Kyseisen tiedonannon 6 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Komissio katsoo, että yrityksen yhteistyö kartellin paljastamiseksi on arvokasta. Jos yrityksen antamat tiedot vaikuttavat ratkaisevasti tutkimuksen aloittamiseen tai kilpailusääntöjen rikkomisen toteamiseen, tämä voi riittää perusteeksi vapauttaa kyseinen yritys sakoista, jos tietyt lisäedellytykset täyttyvät.”

12 Vuoden 2002 yhteistyötiedonannon 21 kohdassa mainitaan seuraavaa:

”Sakkojen lieventämiseksi yrityksen on toimitettava komissiolle epäillystä kilpailusääntöjen rikkomisesta todisteita, joilla on merkittävää lisäarvoa suhteessa komission hallussa jo oleviin todisteisiin, ja sen on lopetettava osallistumisensa epäiltyyn kilpailusääntöjen rikkomiseen viimeistään siinä vaiheessa, kun se toimittaa todisteet.”

13 Kyseisen tiedonannon 29 kohdassa mainitaan seuraavaa:

”Komissio on tietoinen siitä, että tämä tiedonanto johtaa perusteltuun odotukseen, johon yritykset saattavat vedota paljastaessaan kartellin olemassaolon komissiolle.”

14 Mainitun tiedonannon 31–33 kohdassa todetaan seuraavaa:

”31. Komission käytännön mukaisesti päätöksessä mainitaan yrityksen yhteistyö komission kanssa hallintomenettelyn aikana sakoista vapauttamisen tai sakkojen lieventämisen perusteluna. Vapautus sakoista tai niiden lieventäminen ei kuitenkaan suojaa yritystä [SEUT 101] artiklan rikkomiseen osallistumisesta aiheutuvilta yksityisoikeudellisilta seuraamuksilta.

32. Komissio katsoo, että tämän tiedonannon perusteella saatujen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi yleensä asetuksen [N:o 1049/2001] 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa.

33. Kaikki komissiolle tämän tiedonannon perusteella esitetyt kirjalliset selvitykset kuuluvat komission asiakirjavihkoon. Niitä ei saa paljastaa eikä käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin [SEUT 101] artiklan noudattamisen valvontaan."

Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa vuonna 2006 annettu komission tiedonanto

15 Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annetun komission tiedonannon (EUVL 2006, C 298, s. 17; jäljempänä vuoden 2006 yhteistyötiedonanto) 40 kohdassa todetaan seuraavaa:

"Komissio katsoo, että tämän tiedonannon perusteella saatujen asiakirjojen ja kirjallisten tai nauhoitettujen lausuntojen sisältämien tietojen ilmaiseminen yleisölle yleensä vahingoittaisi asetuksen [N:o 1049/2001] 4 artiklassa tarkoitettuja tiettyjä yleisiä ja yksityisiä etuja, kuten esimerkiksi tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, jopa päätöksen tekemisen jälkeen."

Asian käsittelyn aiemmat vaiheet

16 Asian käsittelyn aiemmat vaiheet, sellaisena kuin ne käyvät ilmi valituksenalaisen tuomion 1–13 kohdasta, voidaan tiivistää seuraavasti.

17 Euroopan komissio teki 3.5.2006 päätöksen K(2006) 1766 lopullinen (asia COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti), joka koskee [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisen menettelyn soveltamista Akzo Nobel NV:tä, Akzo Nobel Chemicals Holding AB:tä, Eka Chemicals AB:tä, Degussa AG:tä, Edison SpA:ta, FMC Corporationia, FMC Foret SA:ta, Kemira OYJ:tä, L'Air Liquide SA:ta, Chemoxal SA:ta, Snia SpA:ta, Caffaro Srl:ää, Solvay SA/NV:tä, Solvay Solexis SpA:ta, Total SA:ta, Elf Aquitaine SA:ta ja Arkema SA:ta vastaan (jäljempänä VP-päätös), ja siitä julkaistiin tiivistelmä Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2006, L 353, s. 54).

18 Komissio totesi VP-päätöksessä muun muassa, että Degussa AG, josta on sittemmin tullut Evonik Degussa, oli yhdessä 16 muun vetyperoksidi- ja perboraattialalla toimivan yrityksen kanssa osallistunut EY 81 artiklan rikkomiseen Euroopan talousalueella (ETA). Koska valittaja otti ensimmäisenä yrityksenä yhteyttä komissioon joulukuussa 2002 vuoden 2002 yhteistyötiedonannon mukaisesti ja teki tältä osin täysimääräisesti yhteistyötä toimittamalla komissiolle kaikki hallussaan olevat tiedot kyseisestä kilpailusääntöjen rikkomisesta, se vapautettiin sakoista kokonaan.

19 VP-päätöksestä julkaistiin ensimmäinen ei-luottamuksellinen toisinto komission kilpailun pääosaston internetsivustolla vuonna 2007.

20 Komissio ilmoitti valittajalle 28.11.2011 osoittamassaan kirjeessä aikovansa julkaista VP-päätöksestä yksityiskohtaisemman ei-luottamuksellisen toisinnon, johon sisällytetään kyseisen päätöksen koko sisältö luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta (jäljempänä VP-päätöksen laajennettu toisinto). Komissio kehotti tässä yhteydessä valittajaa yksilöimään ne VP-päätöksen kohdat, joiden osalta se aikoi pyytää luottamuksellista käsittelyä.

21 Valittaja katsoi, että VP-päätöksen laajennettu toisinto sisälsi luottamuksellisia tietoja tai liikesalaisuuksia, ja ilmoitti komissiolle 23.12.2011 päivätyllä kirjeellä vastustavansa suunniteltua julkaisemista. Valittaja esitti vastustuksensa tueksi tarkemmin, että mainittu toisinto sisälsi useita

sellaisia tietoja, jotka valittaja oli välittänyt komissiolle vuoden 2002 yhteistyötiedonannon nojalla, sekä useita sen työntekijöiden nimiä ja liikesuhteita koskevia tietoja. Valittajan mukaan suunniteltu julkaiseminen oli siten ristiriidassa erityisesti luottamuksensuojan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa ja oli omiaan haittaamaan komission tutkintatoimia.

22 Komissio ilmoitti 15.3.2012 päivätyllä kirjeellä valittajalle hyväksyvänsä sen, että julkaistavaksi aiotusta VP-päätöksen laajemmasta toisinnosta poistetaan kaikki sellaiset tiedot, joiden perusteella vuoden 2002 yhteistyötiedonannon nojalla toimitettujen tietojen alkuperä voidaan suoraan tai välillisesti tunnistaa, sekä valittajan työntekijöiden nimet. Sitä vastoin komissio katsoi, ettei luottamuksellisuutta ollut perusteltua soveltaa muihin tietoihin, joiden osalta valittaja oli pyytänyt luottamuksellista käsittelyä (jäljempänä riidanalaiset tiedot).

23 Valittaja käytti päätöksessä 2011/695 säädettyä mahdollisuutta ja saattoi asian kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan käsiteltäväksi ja pyysi tätä jättämään kaikki sen vuoden 2002 yhteistyötiedonannon nojalla toimittamat tiedot VP-päätöksen laajennetun toisinnon ulkopuolelle.

24 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja hylkäsi riidanalaisella päätöksellä komission nimissä valittajan esittämät luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt.

25 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja korosti ensinnäkin toimivaltuuksiensa rajoja, sillä hän katsoi niiden sallivan ainoastaan sen tutkimisen, oliko tiettyä tietoa pidettävä luottamuksellisena, mutta ei valittajan komissioon kohdistamien perusteltujen odotusten väitetyn loukkaamisen korjaamista.

26 Hän totesi lisäksi, että valittaja vastusti VP-päätöksen uuden laajemman toisinnon julkaisemista yksinomaan sillä perusteella, että se sisälsi vuoden 2002 yhteistyötiedonannon nojalla toimitettuja tietoja ja että tällaisten tietojen ilmaiseminen kolmansille oli omiaan aiheuttamaan sille vahinkoa, jos kansallisissa tuomioistuimissa nostetaan korvauskanteita. Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan mukaan komissiolla on kuitenkin laaja harkintavalta julkaista päätöksensä niiden pääasiallista sisältöä laajemmin. Lisäksi viittauksia hallinnollisen menettelyn asiakirja-aineistoon sisältyviin asiakirjoihin ei hänen mukaansa itsessään voida pitää liikesalaisuuksina tai muina luottamuksellisina tietoina.

27 Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan mukaan valittaja ei ollut osoittanut, että sen komissiolle vuoden 2002 yhteistyötiedonannon mukaisen sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman soveltamiseksi toimittamien tietojen julkaiseminen voisi aiheuttaa sille vakavaa vahinkoa. Yrityksen, jolle komissio on määrännyt sakon kilpailuoikeuden rikkomisen vuoksi, intressi siihen, ettei kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevää toimintaa, josta sitä moititaan, koskevista yksityiskohdista anneta tietoja yleisölle, ei hänen mukaansa missään tapauksessa ansaitse erityistä suojaa. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja muistutti tältä osin, että korvauskanteet ovat olennainen osa Euroopan unionin kilpailupolitiikkaa ja että valittajalla ei näin ollen voi olla oikeutettua intressiä saada suojaa sitä vastaan, että se voi joutua tällaisten kanteiden kohteeksi VP-päätöksessä tarkoitettuun kartelliin osallistumisensa seurauksena.

28 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi lisäksi, ettei hän ollut toimivaltainen vastaamaan valittajan väitteeseen, jonka mukaan valittajan komissiolle sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman nojalla välittämien tietojen ilmaiseminen kolmansille aiheuttaa haittaa kyseiselle ohjelmalle, koska tällainen kysymys ylittää hänen toimivaltuutensa. Hän muistutti tästä, että oikeuskäytännön mukaan on yksinomaan komission tehtävänä arvioida, missä määrin mennyttä aikaa koskeva tapahtumakokonaisuus, johon moitittu menettely liittyy, on saatettava yleisön tietoon, jos siihen ei liity luottamuksellisia tietoja.

29 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja totesi vielä, että koska hänelle päätöksen 2011/695 8 artiklassa annetut toimivaltuudet rajoittuvat sen arvioimiseen, missä määrin tiedot kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin tai miltä osin niitä pitäisi jollakin muulla perusteella käsitellä luottamuksellisesti, hänellä ei ole toimivaltaa lausua valittajan väitteistä, joiden mukaan valittajan komissiolle sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman nojalla toimittamien tietojen julkaiseminen johtaa perusteettomaan erilaiseen kohteluun suhteessa muihin VP-päätöksessä todettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistuneisiin yrityksiin.

Valituksenalainen tuomio

30 Valittaja nosti 2.8.2012 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista.

31 Valittaja esitti kanteensa tueksi viisi kanneperustetta, joista ensimmäinen koski päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista, toinen riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta, kolmas salassapitovelvollisuuden ja komission julkaistavaksi kaavailemien tietojen luottamuksellisuuden suojan loukkaamista, neljäs luottamuksensuojan, oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamista ja viides asetuksen N:o 1/2003 28 artiklaan kirjatun lopullisuuden periaatteen loukkaamista sekä oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistoon koskevista säännöistä [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklan, ETA-sopimuksen 53, 54 ja 57 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamistapauksissa annetun komission tiedonannon (EUVL 2005, C 325, s. 7) 48 kohdan rikkomista.

32 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla kanteen perusteettomana.

Valitusasian asianosaisten vaatimukset

33 Valittaja vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen kokonaisuudessaan ja velvoittamaan valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

35 Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta, joista ensimmäinen koskee päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista, toinen SEUT 339 artiklan, asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien turvaamisesta Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun eurooppalaisen yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 7 artiklan rikkomista ja kolmas luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee päätöksen N:o 2011/695 8 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista

36 Ensimmäinen valitusperuste jakautuu olennaisilta osin kahteen osaan, jotka koskevat yhtäältä sitä, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti kuulemismenettelystä vastaavalle neuvonantajalle päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa annettua toimivaltaa päättää julkaistavista tiedoista, ja toisaalta sitä, että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajan väitteen tosiseikaston ja riidanalaisen päätöksen huomioon ottamisesta vääristyneessä muodossa.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten lausumat

37 Valittaja moittii ensimmäisen kanneperusteensa ensimmäisessä osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä teki valituksenalaisen tuomion 42–44 kohdassa oikeudellisen virheen toteamalla, ettei kuulemismenettelystä vastaavalla neuvonantajalla ollut toimivaltaa tutkia sen väitteitä siitä, että VP-päätöksen laajennetun toisinnon julkaiseminen loukkaa luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita.

38 Komissio vaatii ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan hylkäämistä ja esittää, ettei kuulemismenettelystä vastaavalla neuvonantajalla ollut toimivaltaa tutkia tällaisia väitteitä, koska mainituilla periaatteilla ei erityisesti pyritä suojaamaan tietojen tai asiakirjojen luottamuksellisuutta.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Kilpailuasioita koskevissa menettelyissä nimitettävän kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivalta ja tehtävät määritetään päätöksen 2011/695 1 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisessä päätöksessä.

40 Mainitun päätöksen 1 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin sitä selvennetään mainitun päätöksen yhdeksännessä perustelukappaleessa, mukaan kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuudet olisi määritettävä siten, että turvataan menettelyllisten oikeuksien tosiasiallinen toteutuminen SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan mukaisten komission menettelyjen aikana, ja erityisesti oikeus tulla kuulluksi.

41 Tässä yhteydessä on mainittava päätöksen 2011/695 8 artiklan 1 kohdasta ilmenevän, että jos komissio aikoo julkistaa tietoja, jotka saattavat sisältää liikesalaisuuksia tai muita jonkin yrityksen tai henkilön luottamuksellisia tietoja, kyseiselle yritykselle tai henkilölle on ilmoitettava kirjallisesti tästä aikomuksesta ja että kyseiselle yritykselle tai henkilölle on annettava määräaika mahdollisten huomautusten esittämiseksi kirjallisesti.

42 Asianomainen voi kyseisen päätöksen 8 artiklan 2 kohdan mukaan tällöin – jos kyse on sen mielestä tiedoista, jotka voivat olla liikesalaisuuksia tai muita luottamuksellisia tietoja – vastustaa niiden julkistamista saattamalla asian kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tutkittavaksi. Jos viimeksi mainittu katsoo, että kyseinen tieto voidaan julkistaa, koska siinä ei ole kyse liikesalaisuudesta tai muista luottamuksellisista tiedoista tai koska ylivoimainen etu edellyttää julkistamista, hän tekee perustellun päätöksen, jossa ilmoitetaan päivä, jonka jälkeen tieto julkistetaan, ja tämä päivä voi olla aikaisintaan viikon kuluttua tiedoksiantopäivästä.

43 Mainitun päätöksen 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kyseisiä säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin, kun tietoja julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

44 Saman päätöksen 8 artiklalla on siis – kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 41 kohdassa – tarkoitus panna täytäntöön menettelyllisellä tasolla se suoja, joka unionin oikeudessa annetaan niille tiedoille, jotka komissio on saanut kilpailusääntöjen soveltamismenettelyjen yhteydessä, ja josta nyttemmin säädetään asetuksen N:o 1/2003 28 artiklan 2 kohdassa.

45 Erityisesti on mainittava, että päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 kohdalla pyritään täsmentämään syyt, joiden perusteella kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja voi katsoa, että tiedot, joiden luottamuksellista käsittelyä asianosainen pyytää, voidaan julkistaa. Kyseisestä säännöksestä ilmenee nimittäin, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja voi katsoa, että tiedot voidaan julkistaa, jos kyse ei todellisuudessa ole liikesalaisuudesta tai muista luottamuksellisista tiedoista taikka jos ylivoimainen etu edellyttää niiden julkistamista.

46 Vaikka mainitussa säännöksessä täsmennetään syyt, joiden vuoksi kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja voi katsoa, että tiedot voidaan julkistaa, kyseisessä säännöksessä ei sitä vastoin rajoiteta unionin oikeuden sääntöihin tai periaatteisiin perustuvia syitä, joihin asianosainen voi vedota vastustaakseen suunniteltua julkistamista.

47 Nyt käsiteltävässä asiassa valittaja esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa olennaisilta osin, että luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattaminen on perusteltu syy, joka voisi oikeuttaa sen, että riidanalaiset tiedot saavat unionin oikeuteen perustuvaa suojaa julkistamista vastaan, ja että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja teki oikeudellisen virheen, koska hän ei lausunut kyseisiin periaatteisiin perustuvista vastaväitteistä.

48 Tässä yhteydessä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi ensin valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa, että kun kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja tekee päätöksen 2011/695 8 artiklan nojalla päätöksen, hänen on paitsi tutkittava, sisältyykö hänen käsiteltäväkseen saatetun päätöksen, jossa määrätään seuraamuksia SEUT 101 artiklan rikkomisesta, toisintoon liikesalaisuuksia tai muita vastaavaa suojaa nauttivia luottamuksellisia tietoja, myös varmistettava se, sisältyykö kyseiseen toisintoon muita tietoja, joita ei voida paljastaa yleisölle siksi, että unionin oikeuden säännöillä suojataan niitä erityisesti, tai siksi, että ne ovat sellaisia tietoja, jotka luonteensa perusteella kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin.

49 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 42 ja 43 kohdassa olennaisilta osin, että luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteet, joihin valittaja oli vedonnut kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan käsittelyssä, eivät ole sellaisia sääntöjä, joilla suojataan erityisesti yleisölle julkistamiselta senkaltaisia tietoja kuin tiedot, jotka valittaja oli toimittanut komissiolle, jotta sen sakkoja lievennettäisiin, eivätkä kyseiset periaatteet näin ollen kuulu sellaisenaan unionin oikeudessa niille tiedoille, jotka komissio on saanut SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyjen yhteydessä, säädetyn suojan alaan.

50 Niinpä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa, etteivät kyseiset periaatteet kuulu kuulemismenettelystä vastaavalle neuvonantajalle päätöksen 2011/695 8 artiklassa annetun tehtävän alaan.

51 Kuten edellä 44 kohdassa muistutettiin, päätöksen 2011/695 8 artiklalla on kuitenkin tarkoitus panna täytäntöön menettelyllisellä tasolla se suoja, joka unionin oikeudessa annetaan niille tiedoille, jotka komissio on saanut kilpailusääntöjen soveltamismenettelyjen yhteydessä. Kyseisen suojan on ymmärrettävä liittyvän kaikkiin syihin, jotka voisivat oikeuttaa kyseessä olevien tietojen luottamuksellisuuden suojaamisen.

52 Tällaisen tulkinnan vahvistaa yhtäältä päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke, jossa säädetään rajoituksitta, että jos kyseinen yritys tai henkilö vastustaa tietojen julkistamista, se voi saattaa asian kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tutkittavaksi.

53 Toisaalta olisi päätöksen 2011/695 1 artiklan 2 kohdassa ja sen yhdeksännessä perustelukappaleessa tarkoitetun kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan menettelyllisten oikeuksien tosiasiallisen toteutumisen takaamista koskevan tehtävän vastaista, jos hän voisi lausua vain osasta syitä, joilla tiettyjen tietojen julkistamista voidaan vastustaa.

54 Päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 kohdan merkitys kaventuisi huomattavasti, jos kyseistä säännöstä olisi tulkittava siten, että se unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa toteamalla tavalla mahdollistaisi kuulemismenettelystä vastaavalle neuvonantajalle ainoastaan niiden sääntöjen huomioon ottamisen, joilla erityisesti suojataan tietoja yleisölle julkistamiselta ja joihin kuuluvat muun muassa yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) ja asetukseen N:o 1049/2001 sisältyvät säännöt.

55 Tästä seuraa, etteivät syyt, joilla voidaan rajoittaa valittajan sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa komissiolle toimittamien kaltaisten tietojen julkistamista, rajoitu ainoastaan sääntöihin, joilla erityisesti suojataan kyseisiä tietoja yleisölle julkistamiselta, perustuviin syihin ja että kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan on näin ollen tutkittava kaikki unionin oikeuden sääntöjen tai periaatteiden noudattamatta jättämiseen perustuvat vastaväitteet, joihin asianosainen vetoaa vaatiakseen kyseessä olevien tietojen luottamuksellisuuden suojaamista.

56 Niinpä unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi perustellusti, ettei hänellä ollut toimivaltaa vastata väitteisiin, jotka valittaja esitti suunniteltua julkistamista vastaan luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden perusteella.

57 Niinpä ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä tarvitsematta tutkia sen toista osaa.

Toinen valitusperuste, joka koskee SEUT 339 artiklan, asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan ja perusoikeuskirjan 7 artiklan rikkomista

58 Valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta toisen valitusperusteen neljällä osalla oikeudellisesta virheestä, koska tämä katsoi, etteivät riidanalaiset tiedot ole luottamuksellisia eikä niitä suojata mahdolliselta julkaisemiselta muiden syiden kuin niiden luottamuksellisuuden perusteella.

Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten lausumat

59 Valittaja esittää toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 84–86 ja 162 kohdassa virheellisesti, että riidanalaiset tiedot olivat menettäneet luottamuksellisuutensa pelkästään siitä syystä, että ne olivat yli viisi vuotta vanhoja. Valittajan mukaan tiedot ovat ja ovat jatkossakin sen liiketaloudellista asemaa koskevia olennaisia seikkoja ja niiden julkaiseminen voi aiheuttaa sille vakavaa vahinkoa, minkä unionin yleinen tuomioistuin mainitsikin.

60 Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa mainitsemaa oikeuskäytäntöä, johon tämä perusti kyseisen toteamuksen, ei voida saattaa koskemaan nyt käsiteltävää asiaa, sillä kyseinen oikeuskäytäntö ei koske sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevien yritysten ilmoittamien tietojen julkaisemista internetissä vaan unionin tuomioistuimissa vireillä olevien menettelyjen muita osapuolia koskevien salaisten tai luottamuksellisten tietojen julkistamista.

61 Lisäksi valittaja mainitsee asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdasta ilmenevän, että taloudelliset intressit voivat olla esteenä tietojen julkaisemiselle jopa yli 30 vuoden kuluttua.

62 Valittaja katsoo vielä, että sellaisen olettaman hyväksyminen, että sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevien yritysten toimittamien tietojen luottamuksellisuus lakkaa viiden vuoden kuluttua, veisi suojan kyseisten yritysten antamilta lausunnoilta, sillä komission menettelyt kartelliasioissa kestävät yleisesti yli viisi vuotta.

63 Komissio vaatii toisen valitusperusteen ensimmäisen osan hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

64 Väitteistä, joilla valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta säännön, jota ei voida soveltaa kyseisessä asiayhteydessä, soveltamisesta sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa ilmoitettujen tietojen julkistamiseen, on ensimmäiseksi todettava, että tietoja, jotka ovat olleet salaisia tai luottamuksellisia mutta jotka ovat yli viisi vuotta vanhoja, on ajan kulumisen vuoksi pidettävä lähtökohtaisesti historiallisina tietoina, joiden salaisuus tai luottamuksellisuus on tästä syystä lakannut, ellei tietojen salaisuuteen tai luottamuksellisuuteen vetoava osapuoli poikkeuksellisesti osoita, että tiedot ovat vanhuudestaan huolimatta vielä sen tai kolmansien liiketaloudellista asemaa koskevia olennaisia seikkoja. Kyseinen arviointi, joka johtaa kumottavissa olevaan olettamaan, pätee sekä luottamuksellista käsittelyä suhteessa unionin tuomioistuimissa käsiteltävien kanne- ja valitusasioiden väliintulijoihin koskevien pyyntöjen että niiden luottamuksellista käsittelyä koskevien pyyntöjen, jotka liittyvät komission aikomukseen julkaista kilpailusääntöjen rikkomisen toteamista koskeva päätös, asiayhteydessä.

65 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin esittää ensin kyseisen säännön valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa ja mainitsee sitten 85 kohdassa, että riidanalaiset tiedot ovat yli viisi vuotta vanhoja ja suurin osa niistä jopa yli 10 vuotta vanhoja, mutta valittaja ei ole esittänyt mitään erityisiä argumentteja sen osoittamiseksi, että mainitut tiedot olisivat vanhuudestaan huolimatta sen tai kolmansien liiketaloudellista asemaa koskevia olennaisia seikkoja. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan valittaja tyytyy ainoastaan toteamaan, että moniin VP-päätöksen laajennetun toisinnon katkelmista, joissa tosin kuvataan kilpailusääntöjen rikkomiseen liittyvät tosiseikat, sisältyy sen liikesuhteisiin ja hintapolitiikkaan liittyviä tietoja.

66 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa vielä valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, että vaikka oletettaisiinkin, että tiettyjä riidanalaisia tietoja olisikin tiettynä aikana voitu pitää liikesalaisuuksina, niitä on joka tapauksessa pidettävä historiallisina tietoina. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei valittaja ollut osoittanut, miksi tiedoille olisi vielä poikkeuksellisesti perusteltua antaa asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan 2 kohdassa tätä varten tarjottu suoja.

67 Tästä seuraa, ettei unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 84–86 kohdassa esittämässä arvioinnissa tehty oikeudellista virhettä.

68 Toiseksi on todettava, että valittaja vetoaa toisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa ristiriitaan valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa siitä, etteivät kyseiset tiedot ole menneisyyteen kohdistumisensa vuoksi luottamuksellisia, esitetyn arvioinnin ja mainitun tuomion 105 kohdassa siitä, että kyseisten tietojen julkaiseminen voi aiheuttaa valittajalle vakavaa vahinkoa, esitetyn arvioinnin välillä.

69 Tässä yhteydessä on kuitenkin huomautettava, että tämä argumentti perustuu valituksenalaisen tuomion selvästi virheelliseen lukemiseen. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa ainoastaan, että riidanalaiset tiedot ovat historiallisia, hylätäkseen valittajan vaatimuksen siitä, että kyseisiä tietoja suojattaisiin liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina kaupallisina tietoina, kun taas unionin yleisen tuomioistuimen mainitun tuomion 105 kohdassa esittämä toteamus, jonka mukaan riidanalaisten tietojen julkistaminen oli omiaan aiheuttamaan valittajalle vakavaa vahinkoa, liittyi toisen niistä kolmesta edellytyksestä tutkimiseen, jotka komissiolle sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman perusteella yksittäistapauksessa toimitettujen tietojen luottamuksellisuuden suojaamiselle on asetettu.

70 Kolmanneksi valittajan argumentti, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevan yrityksen toimittamien tietojen luottamuksellisuuden lakkaamista viiden vuoden jälkeen koskevan yleisen olettaman, joka heikentää sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman yhteydessä annettujen lausuntojen suojaa, perustuu sekin valituksenalaisen tuomion virheelliseen lukemiseen. Kuten julkisasiamies esittää ratkaisuehdotuksensa 136–139 kohdassa, tällaisessa argumentissa sivuutetaan se, että unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan sovelsi valituksenalaisen tuomion 84–86 kohdassa kyseistä olettamaa hylätäkseen valittajan väitteen, jonka mukaan suunniteltu julkaiseminen koski arkaluonteisia kaupallisia tietoja, ja että mainitun olettaman soveltaminen ei tästä syystä vaikuttanut siihen, miten unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 88–122 kohdassa valittajan erillisen väitteen, joka koski sitä, että riidanalaiset tiedot olivat peräisin sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa annetusta lausunnosta. Kyseinen argumentti on näin ollen myös hylättävä perusteettomana.

71 Edellä esitetyn perusteella toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Toisen kanneperusteen toinen osa

– Asianosaisten lausumat

72 Valittaja esittää toisen valitusperusteen toisessa osassa ensimmäiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin erehtyi valituksenalaisen tuomion 92 ja 93 kohdassa asetuksen N:o 1049/2001 ja sitä koskevan oikeuskäytännön sisällöstä. Sen mukaan komission tutkintatoiminnan tavoitteen ja kartellialaa koskevan menettelyn osapuolten kaupallisten intressien vaarantumista koskevaa yleistä olettamaa, jollaisen unionin tuomioistuin muotoili 27.2.2014 antamassaan tuomiossa komissio v. EnBW (C-365/12 P, EU:C:2014:112), on sovellettava myös siihen, kun sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevien yritysten lausunnoista julkaistaan katkelmia komission päätösten ei-luottamuksellisissa toisinnoissa.

73 Toiseksi valittaja väittää, että valituksenalaisen tuomion 93 ja 117 kohdassa esitettyjä toteamuksia rasittaa oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin teki niissä eron sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevien yritysten toimittamien asiakirjojen julkaisemisen – joka on periaatteellisesti kiellettyä – ja sallittuna pidetyn kyseisiin asiakirjoihin sisältyvien tietojen, kuten tällaisten hakijoiden lausunnoista otettujen katkelmien, julkaisemisen välillä.

74 Kolmanneksi valittaja esittää, että riidanalaisten tietojen julkaiseminen on vastoin komission vuoden 2002 yhteistyötiedonannon 32 kohdassa ja vuoden 2006 yhteistyötiedonannon 40 kohdassa antamia vakuutteluja.

75 Neljänneksi valittaja väittää, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa, sillä on sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevana yrityksenä oma ja erityinen perusteltu intressi siihen, että sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan menettelyn tehokkuutta suojataan.

76 Komissio vaatii toisen valitusperusteen toisen osan hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

77 Ensimmäiseksi valittajan väitteestä, että oikeuskäytäntöön perustuvat säännöt rajoittavat edellytyksiä, joilla komissio voi asetuksen N:o 1049/2001 perusteella antaa kolmansille tilaisuuden tutustua SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan soveltamista koskevan menettelyn hallinnolliseen asiakirja-aineistoon, on aluksi korostettava, ettei asetusta N:o 1049/2001 voida soveltaa nyt käsiteltävän asian asiayhteydessä, joka liittyy tietojen julkaisemiseen sellaisessa komission päätöksessä, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen. Niinpä on pohdittava, voidaanko mainittuun asetukseen perustuva oikeuskäytäntö, jossa unionin tuomioistuin on tunnustanut sellaisen yleisen olettaman olemassaolon, joka oikeuttaa epäämään SEUT 101 artiklan soveltamiseen liittyvän asiakirja-aineiston julkistamisen, saattaa itse asetuksen soveltamatta jättämisestä huolimatta koskemaan SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan rikkomista koskevien päätösten julkaisemista (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 92 ja 93 kohta).

78 Tässä yhteydessä on mainittava, että asetuksen N:o 1/2003 30 artiklassa säädetään ei-luottamuksellisen toisinnon julkaisemisesta päätöksestä, jolla todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen. Kyseisellä säännöksellä vastataan huoleen unionin kilpailuoikeuden tehokkaasta soveltamisesta, koska tällaisella julkaisemisella voidaan muun muassa antaa niille, jotka kärsivät vahinkoa SEUT 101 artiklan rikkomisesta, tukea niiden nostaessa vahingonkorvauskanteita kyseisiin rikkomisiin syyllistyneitä vastaan. Kyseiset eri intressit on kuitenkin saatettava tasapainoon niiden oikeuksien suojaamisen kanssa, jotka unionin oikeudessa annetaan muun muassa kyseessä oleville yrityksille – kuten salassapitovelvollisuutta tai liikesalaisuuksien säilyttämistä koskeva oikeus – tai kyseisille yksityisille – kuten henkilötietojen suojaa koskeva oikeus.

79 Kun otetaan huomioon erot kolmansien oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistoon koskevan järjestelmän ja kilpailusääntöjen rikkomiseen liittyvien päätösten julkaisemista koskevan järjestelmän välillä, asetuksen N:o 1049/2001 tulkintaa koskevaa oikeuskäytäntöä, johon valittaja on vedonnut, ei voida soveltaa kilpailusääntöjen rikkomista koskevien päätösten julkaisemisen asiayhteydessä.

80 Toiseksi valittaja esittää, että riidanalaisten tietojen julkaisemiseen sisältyy tietoja, jotka ovat peräisin sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevan yrityksen antamista lausunnoista. Valittajan mukaan tällainen julkaiseminen merkitsisi mainitusta lausunnoista peräisin olevien ”suorien lainausten” ja ”katkelmien” julkaisemista, mitä ei voida sallia.

81 Tässä yhteydessä on mainittava olevan riidatonta, kuten unionin yleinen tuomioistuin mainitsi valituksenalaisen tuomion 5 ja 6 kohdassa, että valittaja toimitti komissiolle sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman perusteella lukuisia tietoja saadakseen täysimääräisen vapautuksen sakoista. Komissio ilmoitti 15.3.2012 päivätyllä kirjeellä valittajalle hyväksyvänsä sen, että julkaistavasta VP-päätöksen yksityiskohtaisemmasta toisinnosta poistetaan kaikki sellaiset tiedot, joiden perusteella vuoden 2002 yhteistyötiedonannon nojalla toimitettujen tietojen alkuperä voidaan suoraan tai välillisesti tunnistaa, sekä valittajan työntekijöiden nimet.

82 Kuten valituksenalaisen tuomion 88 kohdasta ilmenee, valittaja väitti unionin yleisessä tuomioistuimessa, että riidanalaisia tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina pelkästään siitä syystä, että se oli toimittanut ne vapaaehtoisesti komissiolle päästäkseen sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman piiriin.

83 Unionin yleinen tuomioistuin totesi vastauksena kyseiseen väitteeseen muun muassa valituksenalaisen tuomion 93 kohdassa, että sellaisten kilpailusääntöjen rikkomista merkitseviä tosiseikkoja koskevien tietojen julkaiseminen, jotka eivät sisältyneet VP-päätöksen vuonna 2007 julkaistuun ei-luottamukselliseen toisintoon, – mikäli ne oli julkaistava – ei johtaisi siihen, että valittajan komissiolle jättämät sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevat hakemukset ja valittajan sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman nojalla antamia suullisia lausuntoja koskevat pöytäkirjat tai tämän komissiolle tutkinnan aikana vapaaehtoisesti toimittamat asiakirjat luovutetaan kolmansille.

84 Unionin yleinen tuomioistuin muistutti vielä valituksenalaisen tuomion 139 kohdassa, että komissio oli päättänyt poistaa VP-päätöksen laajennetusta toisinnosta kaikki sellaiset tiedot, joiden perusteella valittajan sille sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman piiriin päästäkseen toimittamien tietojen alkuperä voidaan suoraan tai välillisesti tunnistaa.

85 Kyseisistä valituksenalaisen tuomion eri katkelmista ilmenee, että valittajan unionin yleisessä tuomioistuimessa kehittelemät, riidanalaisten tietojen luottamuksellisuutta koskevat väitteet koskivat yleisesti kaikkia kyseisiä tietoja sen vuoksi, että ne oli ilmoitettu komissiolle vapaaehtoisesti sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevassa ohjelmassa. Samoista katkelmista ilmenee, ettei unionin yleinen tuomioistuin missään vaiheessa todennut, että komissiolla olisi oikeus julkaista suoria lainauksia valittajan sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa antamista lausunnoista julkaisemalla VP-päätöksen laajennettu toisinto.

86 Tässä tilanteessa on todettava, että valittajan toisen valitusperusteen toisen osan yhteydessä esittämät väitteet, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi hyväksynyt sen, että komissio julkaisee VP-päätöksen laajennetun toisinnon, joka sisältää suoria lainauksia lausunnoista, jotka valittaja antoi, jotta komissio vapauttaisi sen sakoista tai lieventäisi niiden määrää, perustuvat valituksenalaisen tuomion virheelliseen lukemiseen ja ne on hylättävä.

87 Tässä yhteydessä on korostettava, että yrityksen komissiolle sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa antaman lausuntonsa tueksi toimittamiin asiakirjoihin perustuvien tietojen suora lainaaminen eroaa siitä, että itse kyseisestä lausunnosta julkaistaisiin suoria lainauksia. Ensimmäinen on hyväksyttävä, kunhan muun muassa liikesalaisuuksien ja salassa pidettävien tai muuten luottamuksellisten tietojen asianmukaisesta suojaamisesta huolehditaan, mutta jälkimmäinen ei ole sallittua missään tilanteessa.

88 Kolmanneksi valittaja väittää, ettei komissiolla ole oikeutta julkaista riidanalaisia tietoja, jotka perustuvat sen sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa antamiin lausuntoihin, koska tällainen julkaiseminen olisi vastoin komission vuosien 2002 ja 2006 yhteistyötiedonannoissa antamia vakuutteluja ja vaarantaisi sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman tehokkuuden.

89 Tässä yhteydessä on mainittava, että vuoden 2002 yhteistyötiedonannon, joka oli voimassa silloin, kun valittaja jätti sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan hakemuksensa, 3–7 kohdasta ilmenee, että kyseisellä tiedonannolla pyritään ainoastaan vahvistamaan edellytykset, joiden täyttyessä yritys voi saada joko vapautuksen sakoista tai alennuksen sakkojen määrästä.

90 Niinpä kyseisen tiedonannon 4 kohdassa mainitaan, että unionin etujen mukaista on kohdella suopeasti yrityksiä, jotka tekevät komission kanssa yhteistyötä. Lisäksi mainitun tiedonannon 6 kohdassa täsmennetään, että ratkaiseva vaikutus tutkimuksen aloittamiseen voi riittää perusteeksi vapauttaa sakoista vapautusta hakeva yritys.

91 Lisäksi on mainittava, että vuoden 2002 yhteistyötiedonannon 8–27 kohdassa mainitut säännöt koskevat yksinomaan sakkojen määräämistä ja niiden määrän määrittämistä.

92 Tällainen tulkinta vahvistetaan nimenomaisesti kyseisen tiedonannon nimessä sekä sen 31 kohdassa, jonka mukaan vapautus sakoista tai niiden lieventäminen ei suojaa yritystä SEUT 101 artiklan rikkomiseen osallistumisesta aiheutuvilta yksityisoikeudellisilta seuraamuksilta.

93 Siitä, miten komissio käsittelee sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevaan ohjelmaan osallistuvan yrityksen antamia tietoja, on mainittava olevan totta, että komissio myöntää saman tiedonannon 29 kohdassa olevansa tietoinen siitä, että kyseinen tiedonanto johtaa perusteltuun odotukseen, johon yritykset saattavat vedota paljastaessaan kartellin olemassaolon komissiolle.

94 Tässä yhteydessä on mainittava, että vuoden 2002 yhteistyötiedonannossa mainitaan yhtäältä sen 32 kohdassa, että kyseisen tiedonannon perusteella saatujen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi yleensä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa, ja toisaalta sen 33 kohdassa, että kaikki komissiolle kyseisen tiedonannon perusteella esitetyt kirjalliset selvitykset kuuluvat komission asiakirjavihkoon eikä niitä saa paljastaa eikä käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin SEUT 101 artiklan noudattamisen valvontaan.

95 Niinpä komissio pyrki suojaamaan sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa annettuja lausuntoja, kun se vuoden 2002 yhteistyötiedonannon antamisella vahvisti itselleen säännöt, jotka koskevat sen kyseisen tiedonannon perusteella saamia kirjallisia lausuntoja, joiden julkistamisen komissio katsoi mainitun tiedonannon 32 ja 33 kohdassa mainitulla tavalla vahingoittavan yleensä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitusten suojaa.

96 Mainituilla säännöillä ei kuitenkaan ole tarkoitus kieltää komissiota julkistamasta SEUT 101 artiklan rikkomista merkitseviä seikkoja koskevia tietoja, jotka on toimitettu sille sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman yhteydessä ja joita ei suojata julkistamista vastaan muulla perusteella, eikä kyseisillä säännöillä ole tällaista vaikutusta.

97 Niinpä ainoa suoja, jota komission kanssa yhteistyötä SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyssä tehnyt yritys voi vaatia, koskee yhtäältä sakoista vapauttamista tai niiden alentamista sitä vastaan, että komissiolle toimitetaan oletettua kilpailusääntöjen rikkomista koskevaa sellaista selvitysaineistoa, jolla on huomattavaa lisäarvoa komission hallussa jo olleisiin tietoihin nähden, ja toisaalta sitä, ettei komissio saa julkistaa vuoden 2002 yhteistyötiedonannon mukaisesti saamiaan asiakirjoja ja kirjallisia lausuntoja.

98 Toisin kuin valittaja väittää, suunnitellun kaltainen julkistaminen asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan nojalla siten, että salassapitovelvollisuutta noudatetaan, ei näin ollen loukkaa suojaa, jota valittaja voi vaatia vuoden 2002 yhteistyötiedonannon perusteella, sillä kuten edellä 97 kohdassa todettiin, kyseinen suoja voi koskea ainoastaan sakon määrän määrittämistä ja kyseisessä tiedonannossa erityisesti tarkoitettujen asiakirjojen ja lausuntojen käsittelyä.

99 Tästä seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellista virhettä valituksenalaisen tuomion 93 ja 117 kohdassa, kun se arvioi valittajan komissiolle sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman yhteydessä toimittamien tietojen käsittelyä. Niinpä valittajan tältä osin esittämät väitteet on hylättävä.

100 Neljänneksi on vielä katsottava, ettei myöskään valittajan väitteillä, joiden mukaan sillä on oma ja erityinen intressi siihen, että sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan menettelyn tehokkuutta suojataan, voida kyseenalaistaa edellä esitettyä.

101 Tässä yhteydessä on riittävää todeta, kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi perustellusti valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa, ettei valittajalla ole sille ominaista ja erityistä intressiä siihen, että sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan menettelyn tehokkuutta suojataan.

102 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, toisen valitusperusteen toinen osa on hylättävä.

Toisen valitusperusteen kolmas osa

– Asianosaisten lausumat

103 Valittaja väittää toisen valitusperusteen kolmannella osalla toissijaisesti, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 107–111 kohdassa, riidanalaisia tietoja on suojattava suunnitellulta julkistamiselta, koska 30.5.2006 annetussa tuomiossa Bank Austria Creditanstalt v. komissio (T-198/03, EU:T:2006:136) asetetut edellytykset täyttyvät. Niinpä unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta, että valittajan intressit ansaitsevat suojaa.

104 Valittajan mukaan sillä ei ole intressiä välttää velvoittamista vahingonkorvauksen maksamiseen tai estää kyseessä olevaa kilpailusääntöjen rikkomista koskevien komission toteamusten julkistamista vaan pikemminkin estää komissiota poistamasta vuosien 2002 ja 2006 yhteistyötiedonantojen mukaista suojaa lausunnoille, jotka on annettu yksinomaan sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevaa ohjelmaa varten luottaen niiden luottamuksellisuuden säilymiseen.

105 Lisäksi valittaja mainitsee, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 149 kohdassa, suunniteltu julkistaminen saattaisi valittajan selvästi huonompaan asemaan suhteessa muihin kartellin osapuoliin, jotka eivät olleet tehneet yhteistyötä komission kanssa sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman mukaisesti. Koska VP-päätöksen merkitykselliset katkelmat eivät ole komission omia toteamuksia vaan yksinomaan suoria lainauksia sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevien yritysten lausunnoista, kyseisten katkelmien julkistaminen vaikuttaa valittajan mukaan huomattavasti enemmän sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakeviin yrityksiin kuin niihin kartellin osapuoliin, jotka eivät tehneet yhteistyötä komission kanssa. Niinpä unionin yleinen tuomioistuin loukkasi valituksenalaisen tuomion 164 kohdassa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

106 Komissio vaatii toisen valitusperusteen kolmannen osan hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

107 Aluksi on todettava, ettei valittaja kyseenalaista unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa esittämiä seikkoja, joiden mukaan kolmen kumulatiivisen edellytyksen on täytyttävä, jotta riidanalaisten tietojen kaltaisten tietojen katsotaan kuuluvan salassapitovelvollisuuden piiriin ja nauttivan siten suojaa tällä perusteella.

108 Sen sijaan valittaja riitauttaa kyseisellä osalla sen, miten unionin yleinen tuomioistuin sovelsi nyt käsiteltävässä asiassa viimeistä kyseisistä edellytyksistä, ja näin ollen valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa esitetyn toteamuksen siitä, etteivät sen intressit ansaitse suojaa.

109 Tässä yhteydessä on mainittava, että kuten edellä 82 ja 85 kohdassa mainittiin, valittajan unionin yleisessä tuomioistuimessa kehittelemät väitteet siitä, että sen intressi siihen, ettei riidanalaisia tietoja julkisteta, ansaitsee suojaa, koskivat kaikkia tietoja sillä perusteella, että tiedot oli toimitettu komissiolle sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan hakemuksen yhteydessä. Väitteet eivät kohdistuneet mitenkään mahdollisiin suoriin lainauksiin sen sakoista vapauttamis- tai niiden lieventämistarkoituksessa antamista lausunnoista.

110 Tässä tilanteessa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 107–111 kohdassa – erityisesti sen 110 kohdassa – esittämä arviointi siitä, ettei valittajalla ollut komissiolle toimittamiensa tietojen osalta suojaa ansaitsevaa intressiä, on välttämättä ymmärrettävä siten, ettei se koske tällaisia

lainauksia vaan yksinomaan valittajan sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan hakemuksensa tueksi esittämiin asiakirjoihin perustuvia tietoja, jotka sisälsivät yksityiskohtia kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä seikoista ja valittajan osallistumisesta rikkomiseen.

111 Tällaiselle unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin lukemiselle antaa tukea valituksenalaisen tuomion 107 kohta, jossa unionin yleinen tuomioistuin korosti, että yrityksen, jolle on määrätty sakko, intressi siihen, ettei ”kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevän käyttäytymisen, josta sitä moititaan”, yksityiskohtia paljasteta yleisölle, ei ansaitse mitään erityistä suojaa, sekä kyseisen tuomion 108 kohta, jossa unionin yleinen tuomioistuin mainitsi, ettei valittaja voi oikeutetusti vastustaa sitä, että komissio julkaisee ”tietoja, jotka paljastavat yksityiskohtaisesti sen osallistumisen kilpailusääntöjen rikkomiseen, josta komissio määräsi seuraamuksia VP-päätöksessä”.

112 Tästä seuraa, että edellä 108 kohdassa tarkoitettu valittajan väite perustuu valituksenalaisen tuomion 107–111 kohdan virheelliseen lukemiseen. Väite on näin ollen hylättävä.

113 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskevista valittajan väitteistä on todettava, että niiden tutkiminen merkitsisi sitä, että unionin tuomioistuin lausuisi ennenaikaisesti arvioinnista, joka kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan on tehtävä valittajan hallinnollisessa menettelyssä esittämistä samankaltaisista väitteistä, joista kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja päätti – ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkimisen osoittamalla tavalla virheellisesti – olla lausumatta. Tässä tilanteessa unionin tuomioistuimella ei ole aihetta lausua kyseisistä väitteistä tämän valituksen yhteydessä.

114 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, toisen valitusperusteen kolmas osa on hylättävä.

Toisen valitusperusteen neljäs osa

– Asianosaisten lausumat

115 Kyseisen valitusperusteen neljännellä osalla valittaja väittää, että sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä hakevien yritysten lausunnoista peräisin olevia katkelmia suojataan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan ja perusoikeuskirjan 7 artiklan perusteella, ja päättelee tästä, että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 121–126 kohdassa virheellisesti sen väitteet kyseisten määräysten rikkomisesta. Valittaja korostaa tässä yhteydessä, että lausunnot, joista komission julkistettavaksi suunnittelemat riidanalaiset tiedot ovat peräisin, on annettu sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman perusteella eikä niitä olisi olemassa, ellei valittaja olisi osallistunut kyseiseen ohjelmaan. Tällaisten lausuntojen julkistamista vuosien 2002 ja 2006 yhteistyötiedonantojen sekä komission vakiintuneen käytännön vastaisesti ei valittajan mukaan voida pitää kartelliin osallistumisen ennustettavana seurauksena, vaikka unionin yleinen tuomioistuin on näin todennut valituksenalaisen tuomion 125 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa.

116 Komissio vaatii toisen valitusperusteen neljännen osan hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

117 On mainittava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 125 ja 126 kohdassa, ettei Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa ja perusoikeuskirjan 7 artiklassa taattu yksityisyyden suoja estä julkistamasta nyt käsiteltävässä asiassa julkaistavaksi suunnitellun kaltaisia tietoja, jotka liittyvät tietyn yrityksen osallistumiseen unionin kartellisäännöstön rikkomiseen, jonka komissio on todennut asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan nojalla tekemässään päätöksessä, joka on määrä julkaista

kyseisen asetuksen 30 artiklan mukaisesti, koska henkilö ei Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voi tukeutua Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaan vedotakseen sellaiseen maineensa vahingoittamiseen, joka ennakoitavasti seuraa sen omista toimista.

118 Vaikka valittaja esittää nyt käsiteltävän valituksen yhteydessä, ettei riidanalaisten tietojen julkistamista voida pitää sen kyseessä olevaan kartelliin osallistumisen ennakoitavana seurauksena, se ei esitä mitään seikkoja tällaisen väitteen tueksi. Komission väittämällä tavalla on niin, että jos riidanalaisilla tiedoilla on välitöntä merkitystä kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevien seikkojen ja valittajan rikkomiseen osallistumisen kannalta, valittajan täytyy nyt käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa odottaa, että kyseiset tiedot saattavat olla julkisen päätöksen kohteena, ellei niitä suojata muulla perusteella.

119 Kuten julkisasiamies esittää ratkaisuehdotuksensa 172 kohdassa, valittaja ei myöskään mainitse, missä määrin riidanalaisten tietojen julkistamisella olisi seurauksia sen yksityisyyden suojaa koskevan oikeuden kannalta.

120 Koska toisen valitusperusteen neljäs osa ei ole perusteltu, se on hylättävä.

121 Tästä seuraa, että toinen valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Kolmas valitusperuste, joka koskee luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista

122 Kolmannen valitusperusteen tutkiminen merkitsisi sitä, että unionin tuomioistuin lausuisi ennenaikaisesti arvioinnista, joka kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan on tehtävä valittajan hallinnollisessa menettelyssä esittämistä luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista koskevista väitteistä, joista kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja päätti – ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkimisen osoittamalla tavalla virheellisesti – olla lausumatta. Tässä tilanteessa unionin tuomioistuimella ei ole aihetta lausua kyseisistä väitteistä tämän valituksen yhteydessä.

123 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että koska ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on perusteltu, valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi perustellusti, ettei hänellä ole toimivaltaa vastata valittajan luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattamisen perusteella esittämiin väitteisiin suunniteltua julkaisemista vastaan.

124 Valitus on hylättävä muilta osin.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

125 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi, unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun ja voi joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

126 Nyt käsiteltävä asia on ratkaisukelpoinen.

127 Kun otetaan huomioon edellä 39–57 kohdassa esitetyt seikat, riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi, ettei hänellä ole toimivaltaa vastata valittajan luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattamisen perusteella esittämiin väitteisiin komission suunnittelemaa VP-päätöksen laajennetun toisinnon julkaisemista vastaan.

Oikeudenkäyntikulut

128 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

129 Kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valitusmenettelyssä, mukaan on niin, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan.

130 Koska nyt käsiteltävän asian tilanne on tällainen, Evonik Degussa ja komissio velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 28.1.2015 antama tuomio Evonik Degussa vastaan komissio (T-341/12, EU:T:2015:51) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi siinä, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi perustellusti, ettei hänellä ole toimivaltaa vastata Evonik Degussa GmbH:n luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattamisen perusteella esittämiin väitteisiin komission 3.5.2006 antaman päätöksen K(2006) 1766 lopullinen (asia COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti), joka koskee [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisen menettelyn soveltamista Akzo Nobel NV:tä, Akzo Nobel Chemicals Holding AB:tä, Eka Chemicals AB:tä, Degussa AG:tä, Edison SpA:ta, FMC Corporationia, FMC Foret SA:ta, Kemira OYJ:tä, L'Air Liquide SA:ta, Chemoxal SA:ta, Snia SpA:ta, Caffaro Srl:ää, Solvay SA/NV:tä, Solvay Solexis SpA:ta, Total SA:ta, Elf Aquitainea SA:ta ja Arkema SA:ta vastaan, ei-luottamuksellisen yksityiskohtaisen toisinnon suunniteltua julkaisemista vastaan.**

2) **Valitus hylätään muilta osin.**

3) **Evonik Degussa GmbH:n esittämän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkäämisestä 24.5.2012 annettu komission päätös C(2012) 3534 final (asia COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti) kumotaan siltä osin kuin kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi siinä, ettei hänellä ole toimivaltaa vastata tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa mainittuihin väitteisiin.**

4) **Evonik Degussa GmbH ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset